

Aaron Spears

Hij is een van de grote jongens uit de Amerikaanse gospelscene en maakte de overstap naar het commerciële popcircuit bij hitmachines als Usher en Ariana Grande. Als backbone van haar band maakte hij een gedenkwaardige wereldtournee mee, maar ook die avond in Manchester toen een afschuwelijke bomaanslag een plotseling einde maakte aan een prachtige avond en 22 jonge mensenslevens. Spears vertelt er bewogen over, en ook over de helende kracht van muziek, zijn muzikale band met drumtrackmaker Kaz Rodriguez, en de bijzondere sfeer als je speelt voor een stel drumfanaten.

tekst **Chris Burke**, vertaald en bewerkt door **Bouke Bijlsma**

Aaron Spears (41) is zo'n drummer waarvan je het gevoel hebt dat hij met stokken in zijn handen is geboren. De vanzelfsprekendheid waarmee achter zijn kit pure magie bedrijft; je ziet het vaker bij spelers die muzikaal opgroeiden in de kerk, maar bij Spears lijkt de combinatie uitpakken met gospelchops en dienend pocket spelen de perfectie te benaderen. Iets waarmee hij zich in de kijker trommelt bij zowel drummers al niet-drummers.

We spreken de man uit Washington DC in de kleedkamer van het Olympia theater in Londen, waar hij net een heel fijne clinic heeft gegeven op de Masterclass Stage van de London Drum Show (10 november 2017). De volgende dag zal hij nog eens flink uitpakken op het hoofdpodium met een demonstratie van kracht, precisie en pure groove, en ook nog een indrukwekkend drumduet doen met zijn Britse vriend, drumcollega en drumtrackleverancier Kaz Rodriguez (zie kader).

Bij Amerikaanse drummers uit de kerk wordt altijd al snel de term 'gospelchops' van stal gehaald, zeker als er veel fills en breaks gespeeld worden. Maar ook bij gospel draait het op de eerste plaats om muzikaliteit en samenspel, toch?

'Het is zo'n label dat mensen makkelijk gebruiken. Het gaat om expressie en niet om een bepaalde muziekstijl of een bepaalde manier van spelen. Het zijn gewoon chops; een manier om je uit te drukken en om een muzikale drumpartij of -solo neer te zetten. Net als bij een gast die fusionchops heeft, of funkchops; gewoon dingen die lekker passen bij de muziek. Maar natuurlijk pik je een bepaalde manier van spelen op als je dagelijks in de kerk live bands ziet spelen met een

drummer waar je tegenop kijkt.

'Ik denk dat ik zes of zeven was toen ik voor het eerst zelf achter een drumstel kon gaan zitten en spelen. Voor die tijd kon ik niet eens bij de pedalen. Ik heb vage herinneringen dat ik bij iemand op schoot zat die de pedalen bediende, terwijl ik de bovenkant bespeelde; de snare, de toms en de bekkens. Maar dat drumstel, man dat was wat. Alle jongens van mijn leeftijd wilden erop spelen. Op de eerste rij, vlakbij de drums, zat altijd

'In de kerk leerde ik verschillende stijlen spelen, lang voordat ik wist wat verschillende stijlen waren'

een rijtje jonge gasten klaar, stokken in de hand, air-drummend. En dan maar hopen dat je een keertje een kans kreeg. En iedereen keek enorm op tegen de drummer; we wilden allemaal zijn zoals hij, spelen zoals hij. Hij rolde bijvoorbeeld altijd zijn broek op om niet met de bassdrumklopper vast te komen zitten in die wijde pijpen die toen hip waren. Dat deden wij dus ook, zelfs als we helemaal geen wijde pijpen hadden...'

En wat pikte je muzikaal op, die eerste periode in de kerk?

'Het belangrijkste is denk ik dat ik verschillende stijlen leerde spelen, lang voordat ik wist wat verschillende stijlen waren. Zo speelden we iets in 9/8; wist ik veel wat een onregelmatige maatsoort was. Het was

Slagwerkkant.nl/swkplus

- Spears speelt *6 To The Power Of 7* (Kaz Rodriguez)
- Spears speelt *Portal* (Kaz Rodriguez)
- Spears met Ariane Grande tijdens *One Love Tribute*-concert

gewoon een song die we speelden in onze kerk, en die had die beat. Hetzelfde geldt voor funk- of jazzritmes, of Caribische dingen. Ik had geen idee wat ik speelde, maar ik gaf mijn oren de kost en leerde het allemaal kennen.

'Het andere wat ik leerde, is natuurlijk samenspelen met andere muzikanten. Je rol spelen in de band, je plek kennen in de muziek, de sound, het volume. Hoe ondersteun je een zanger of een solist? Hoe zorg je dat een song, de leadpartij tot z'n recht komt? Zo leerde ik op jonge leeftijd heel veel over muzikale structuur.

'Het was pas op de middelbare school dat ik wat meer leerde over notenschrift en andere muziektheoretische zaken; net voldoende om mee te kunnen spelen in een college jazz- of marchingband. Soms was dat een openbaring. Dan zat ik enorm aan te hikken tegen een bladzijde vol noten, tot ik erachter kwam dat het net zoiets was als een partij die ik al jaren in de kerk speelde.

'Na de middelbare school raakte ik helemaal in de ban van fusioncats als Weckl, Vinnie, Dennis Chambers, maar ook Steve Gadd en Omar Hakim. Dat was echt de tijd van DCI en later Hudson Music, met die legendarische lesvideo's. Ik weet nog dat ik voor het eerst de *Burning For Buddy*-video's zag, bijvoorbeeld met Dennis Chambers, Gregg Bissonette en Louie Bellson. Hoe ze samenspeelden, met elkaar en met Buddy's bigband. Dat was een heel andere manier van drummen dan ik kende uit de kerk, en ik

>>

Passie, inspiratie en chops

Aaron & Kaz

Op de Londen Drum Show 2017 deden Aaron Spears en Kaz Rodriguez een duoclinic en speelden zij gezamenlijk mee met een aantal drumtracks die Spears al jaren gebruikt voor zijn drumoptredens; drumtracks geschreven door Kaz Rodriguez, waarvan eentje speciaal voor Spears. De twee zijn ontegenzeggelijk drummaatjes geworden; het plezier spat eraf, en het wederzijdse respect ook. Hoe kwam dit opmerkelijke trans-Atlantische drumpartnerschap tot stand?

Het begon toen Spears toevallig op internet Rodriguez' drumtracks voorbij hoorde komen: 'Ik kan me niet meer herinneren hoe ik erop kwam, maar ik haalde de tracks binnen die Kaz op iTunes had gezet, en ik vond ze direct fantastisch. Het mooie was dat ze duidelijk vanuit een drummersperspectief zijn gemaakt; niet als een toetsenist die even wat aardigs heeft bedacht voor een drummer om mee te spelen. Neem de track *6 To The Power Of 7*; typisch iets waar een drummer op een creatieve manier aan de gang is gegaan met ritmische uitdagingen, en waar je gewoon heerlijk bij mee kunt spelen en je ding doen. Ik heb het meteen gedownload en in de tracklijst voor mijn clinics gezet. Ik heb ook meteen contact met Kaz gezocht en hem verteld dat ik zijn werk fantastisch vond. Het is toch geweldig hoe drummers over de hele wereld nu zijn tracks kennen en erbij meespelen. Daarom vind ik het heel bijzonder om hier in Londen met hem samen te spelen. En hij groeit nog steeds; als componist/producer en ook als drummer.'

Kaz Rodriguez legt uit hoe het contact verder verliep: 'Ik kreeg Aaron's e-mail en was natuurlijk supertrots op zijn reactie. Ik stuurde hem de track *6 To The Power Of 7*, en vertelde hem dat hij een grote inspiratie voor me was. Ik verwachtte daar verder niks voor terug, maar drie maanden nadat mijn eerste album uit was gekomen, mailde hij: "Kaz, oh my god, this track is dope." En hij deelde mijn Youtube-video's op zijn fanpage. Vanaf dat moment kende iedereen me, vanwege de exposure en omdat Aaron me pushte. Ik maakte nog een track voor hem: *Portal*. Hij gebruikt hem voor zijn *Vic Firth Fortress Session*, en die ging viral!

Check de twee genoemde tracks, gespeeld door Spears, op Slagwerkkant Plus. Je vind daar ook een link naar de performance van Spears en Rodriguez op de Londen Drum Show 2017.

smulde ervan. Die grote, open manier van solo's spelen. Dat deed destijds niemand in de gospelscene. Daar zette je een basisgroove neer; precies wat nodig was om een lekkere feel te krijgen. Door die video's leerde ik open staan voor een heel andere manier van muziek maken.'

Geen toeval

Aaron Spears brak door naar het grotere werk toen hij gevraagd werd voor de band van r&b-zanger Usher. Zoals zo vaak speelde toeval daarbij een grote rol. Spears speelde destijds in The Gideon Band, een gospelband uit Washington DC in de stijl van Earth, Wind & Fire. De band had een aardige following in de East Coast en had ook een album uit. Het toeval wil dat Spears' vriend en collega-gospeldrummer Gerald Heyward net naar dat album zat te luisteren toen zijn goede vriend Valdez Brantley, Usher's musical director, zijn hotelkamer binnen kwam lopen, precies op het moment dat Usher op zoek was naar een nieuwe drummer. Wat weer helemaal geen toeval was, is het feit dat Spears' spel onmiddellijk opviel en Brantley triggerde om achter deze drummer aan te gaan en hem in te lijven. De rest is geschiedenis.

Wat wordt er van een drummer gevraagd bij grote commerciële gigs als Usher en Ariana Grande?

'Het enige wat telt, is dat de artiest waar het om draait zich comfortabel voelt; je moet dus precies spelen wat de artiest wil horen. En dan kan behoorlijk verschillen. Je hebt artiesten die willen dat je de boel meer opzweept met fills en variaties, maar andere willen dat je heel dicht bij de originele productie blijft. Zoiets kan dus verschillen per gig, en zelfs per avond. Wat dat betreft ben je soms net als een kameleon; je kijkt hoe de omgeving is en je past je aan.

'Ariane Grande is iemand die een song live wil horen zoals ie op de plaat staat, en daar is ze heel precies in. Niet alleen wat betreft de drumpatronen, maar ook de sound. Als een opvallend hihatje in een nummer niet klinkt zoals ze dat gewend is, dan valt ze daarover.

Als drummer is het – zeker bij moderne producties – een kunst op zich om dat allemaal geloofwaardig neer te zetten. En als je dit soort gigs mag doen, moet je daar ook de uitdaging in zoeken. Natuurlijk vind je naar manieren om er toch iets van jezelf in te stoppen, maar het belangrijkste is om die partijen te *naïlen* en een gespreid bedje neer te leggen voor de artiest.

'Daarbij speelt je set-up natuurlijk ook een rol. Naast mijn gebruikelijke vijfdelige set had ik bij Ariane nog twee extra snares – een heel laag gestemde, vette snare en een heel hoog gestemde 12"x4" – en natuurlijk

triggersounds via mijn Yamaha Multipad, voor de nodige handclaps en 808-snares.'

De bomaanslag in Manchester tijdens het concert van Ariane Grande moet een schokkende ervaring zijn geweest; voor jou persoonlijk, en natuurlijk ook voor de band en alle andere betrokkenen. Hoe zijn jullie daarmee omgegaan?

'Het was heftig, man. Je moet bedenken, wat wij doen – muziek maken, concerten geven – is bedoeld om mensen even hun alledaagse sores te laten vergeten. Als je een zware dag hebt gehad, of een zware week, dan luister je naar muziek, je favoriete nummer, of je gaat naar een concert. Dat is een van de mooie dingen van dit werk; dat je dat voor mensen kunt doen. En dat er dan zoiets gebeurt... We waren er helemaal kapot van. Het was een prachtige avond, mensen hadden plezier, dansen, meezingen, jonge mensen... En dat het dan uitdraait op zoveel chaos en verdriet.

'We hebben ons als een goed team bij elkaar geraapt en veel gepraat. Iedereen was het er al snel over eens dat we iets bijzonders moesten doen voor de mensen in Manchester, en dat hebben we gedaan (het *One Love Tribute*-concert door Ariana Grande en haar band plus speciale gasten als Katy Perry,

'Iedereen was het er over eens dat we iets bijzonders moesten doen voor de mensen in Manchester'

Coldplay, Pharrell Williams, The Black Eyed Peas en Justin Bieber op Old Trafford Cricket Ground, enkele weken na de aanslag; red.). We waren heel dankbaar dat die avond mooi en goed heeft uitgepakt, en dat we de kracht en de saamhorigheid van muziek hebben kunnen gebruiken om mensen toch ook weer een goed gevoel te geven.'

Plezier

Saamhorigheid – van een heel andere orde, maar zeker ook intens – is iets wat Aaron Spears ook terugziet als hij speelt op drumbijeenkomsten als de Londen Drum Show voor een publiek van louter drummers.

'It's the vibe, man! Iedereen heeft zo'n intense passie voor drums. Maakt niet uit welk niveau: beginnende kids, conservatoriumstudenten, gelouterde veteranen; iedereen

houdt van het instrument en wil ervaringen delen. Echt mooi!'

Hoe benader je zo'n gespecialiseerd publiek; wat maakt het anders dan een doorsnee zaal tijdens een tour met een toptiest?

'Het is behoorlijk spannend, want je weet dat er iets bijzonders van je wordt verwacht, en dat iedereen op je vingers kijkt. Aan de andere kant moet je er ook gewoon weer relaxt in gaan en zorgen dat je geniet en jezelf bent. Dat is vaak toch het beste recept om goed te presteren. Als ik het naar mijn zin heb, zal het publiek het ook naar z'n zin hebben, en dan maak je samen wat moois mee. Een beetje hetzelfde als dit interview; we kennen elkaar nog maar net, maar toch is er iets wat ons samenbrengt, en dat is drummen. Voor je het weet, voel je verbonden en zelfs bevriend.'

Wat zeg je tegen jonge drummers die nog volop in ontwikkeling zijn?

'Leg er niet te veel druk op. Iedereen wil de beste, de snelste en meest indrukwekkende drummer zijn, en dat snap ik, maar het kan je ook belemmeren in je ontwikkeling. Focus op plezier en samenspelen. Wees geen drummer, maar een complete muzikant. Een drummer is iemand die op trommels slaat; >>

een muzikant is iemand die luistert, samen- speelt met de andere muzikanten en de muziek laat klinken tot het helemaal goed voelt.'

Dat klinkt als een mooi motto voor een nieuwe les-dvd. Zijn er na je eerste dvd Beyond The Chops uit 2009 nog plannen voor een vervolg?

'Dat zou ik best willen, maar het is lastig. De markt voor dat soort releases is zo veran-

'Focus op plezier en samenspelen'

derd. Als je tegenwoordig iets opneemt en uitbrengt, dan staat het dezelfde avond nog overall op het internet, en daardoor krijg je het niet gefinancierd. Dat is trouwens gek genoeg ook weer de reden dat clinics en workshops zo lekker lopen en zo goed ontvangen worden. Mensen komen hun huis weer uit om dingen van nabij te beleven en zelf mee te maken.'

Valkuil

Zildjian kwam kort geleden met een opmerkelijk bekkenpakket 'for gospel, praise and worship': The Zildjian Inspiration Cymbal Pack, bestaande uit een 13" A Pocket hihat, een 12" A Splash, 16" en 18" A Custom Fast Crashes, en een 20" K Custom ride. Aaron Spears was een van de gospeldrummers die meedacht over de samenstelling van het pakket (samen met onder anderen Gerald Heyward en Marvin McQuitty).

'We zaten eigenlijk gewoon met z'n allen te praten over de muziek die je speelt in de kerk en welke bekkens je daar het best voor kunt gebruiken. Zoals ik al zei: qua stijlen is de kerk echt een smeltkroes. Je hebt een rhythm & blues feel, je hebt soul, maar ook fusion, rock en Caribische dingen. Dan heb je dus veelzijdige bekkens nodig die zo'n brede cross-over kunnen waarmaken, met een mooie, overtuigende klank. Zo kwamen we op deze set bekkens uit.

'En als je het hebt over *inspiration*, dan komt het uiteindelijk neer op een ding, en dat is passie. Passie en liefde voor de muziek die je speelt en het instrument dat je bespeelt. Dat je jezelf wilt ontwikkelen en steeds beter worden; gewoon zitten en een groove neerleggen, met z'n allen in een flow komen en gewoon ontzettend veel plezier hebben in wat je doet. Dat is mijn boodschap: werk aan je skills, neem drumvideo's op, deel ze online, maar stap niet in de valkuil van deze tijd. Speel niet voor de likes op Facebook of de likes op Instagram; speel voor jezelf en de passie voor wat je doet.' ■

De spullen van Aaron Spears

DW Collectors Maple Finish Ply Black Velvet drums

- 22" x 18" bassdrum
- 10" x 8" en 12" x 8" toms
- 16" x 16" floortom
- 14" x 6 1/2" chrome over steel snaredrum

Zildjian bekkens

- 15" K Custom Special Dry hihat
- 18" K Custom Fast crash
- 16" A Custom EFX
- 10" EFX splash
- 18" FX Spiral Trash

- 18" Gen 16 Low Volume bekken
- 21" K Custom Special Dry Trash crash
- 21" K crashride

Remo vellen

- Ebony Emperors voor toms
- Coated P77 voor snare
- Ebony Power Stroke Pro voor bassdrum

En verder

DW9000 Black hardware met 9100M drumkruk en 9000 bassdrumpedaal